# ЕЛЕКТРОНСКА И АFM МИКРОСКОПИЈА

у анализи биолошких узорака

## ИЗА ГРАНИЦЕ "ВИДЉИВОГ"

 Максимална резолуција оптичке микроскопије је лимитирана таласном дужином употребљене светлости

$$AR_{lat} = \frac{\lambda}{2NA} = \frac{\lambda}{2nsin\theta}$$

$$AR_{axial} = \frac{2\lambda}{NA^2}$$





## Решење?

- УВ светлост?
- Х-зраци?
- Електрони високих енергија

$$\lambda_e = \frac{n}{mv}$$

- Два основна модалитета
  - Рефлексиони (сканирајућа електронска микроскопија SEM). Омогућава добијање тродимензионалне слике објекта
  - Трансмисиони (ТЕМ). Слично као и оптички микроскоп сигнал је пропорционалан пропуштеном зрачењу (интензитету пропуштеног електронског снопа)

# КОНСТРУКЦИЈА



projektorsko

sočivo

fluorescentni

ekran

## SEM, ТЕМ - ПРОЦЕСИ У АНАЛИЗИРАНОМ УЗОРКУ



## SEM/ТЕМ ПОРЕЂЕЊЕ ОСНОВНИХ КАРАКТЕРИСТИКА

	SEM	TEM
слика	3D	2D (пројекциона слика)
Увећање	2E6	5E7
Максимална резолуција	1 nm	0,1 nm
Мод рада	скенирајући	интегрални
Додатне информације	Састав узорка	Могуће добијање 3D слике реконструкцијом уназад
Подлога за узорак	алуминијум	ТЕМ решетка
Радни напон	До 5 kV	5 kV -100 kV
Ограничења	Узорак мора бити проводан	Узорци мале електронске густине дају сваб контраст





TEM

#### SEM





500nm



TEM

SEM



#### КАРАКТЕРИСТИКЕ SEM У АНАЛИЗИ БИОЛОШКИХ УЗОРАКА

- Проблеми:
  - висок вакуум у сканирајућем електронском микроскопу може изазвати губитак биолошког материјала. То захтева фиксацију материјала.
  - Биолошки материјали су слаби проводници.
     Потребно наношење проводног материјала

 Подаци који се могу добити су морфологија ћелија и ткива, ћелијског зида

## ПРИПРЕМА БИОЛОШКИХ УЗОРАКА ЗА <mark>SE</mark>M

- Хемијска фиксација узорка за алуминијумску подлогу помоћу глутаралдехида обезбеђује очување ћелијских структура. Након тога служи постфиксација са раствором осмијум тетроксида.
- Дехидратација узорка у низу смеша етанол-вода.
- Сушење узорака у течном СО2.
- Лепљење за алуминијумску подлогу помоћу специјалног сребрног или проводног лепка на бази угљеника
- Напаравање злата техником вакуумске депозицијом или спатеровањем

## ПРИМЕРИ КОРИШЋЕЊА SEM У АНАЛИЗИ БИОЛОШКИХ УЗОРАКА



Огранизациони образац ћелија: Хексагоналне ћелије семена Oenothera parviflora (ноћурак)

Reynoutria bohemica, наличје листа са стомом и увојима ћелијског зида епитела





Површина листа Brassica campestris (уљана репица) са епикутикалирним воштаним структурама





S3400 15.0kV 15.1mm x150 BSE3D



## SEM ПРОТЕИНА?







Е

D



0.2 0.4 0.6 0.8 1.0 Intensity (a.u.) SEM IgG помоћу излагања секундарним електронима

## ТЕМ ЈЕ КОРИСНИЈИ... ЗА АНАЛИЗУ БИОЛОШКИХ УЗОРАКА

Али...

Биолошки узорци имају малу електронску густину па добијене слике имају лош контраст...

Решење... Додаје се "боја" која има велику електронску густину. Најчешће се препарат "боји" уранил ацетатом. Техника се зове "негативно бојење" Мана-артефакти.



#### ТЕМ криомикроскопија

Нобелова награда 2017.

Узорак се тренутно замрзава у течном етану, тако да вода у његовом окружењу кристалише у аморфном стању.

Монтира се на графитну мрежицу-носач узорка који се ставља у вакуумску комору TEM-а и све се држи на температури течног азота или хелијума.

Слике се добијају комбиновањем сигнала који потиче од еластично расејаних електрона и трансмитованих електрона.

# ТЕМ СЛИКА





#### Фазни контраст - интерференција

#### Пропуштени електрони

## СТРУКТУРА ЋЕЛИЈЕ





#### симбиоза



H1N1

#### хлоропласт





## Тубуле у флагели

H9N9 "инвазија"





ТЕМ митохондрија

## COVID-19 TEM

## ТЕМ ПРОТЕИНА



VOLUME (3D) PROJECTION (2D) EM IMAGE

## ВАРИЈАНТЕ УЗОРАКА ПРОТЕИНА



# TEM 3D?



# ATOMIC FORCE MICROSCOPY

#### АТОМІС FORCE MICROSCOPY (AFM) 3D СКЕНИРАЊЕ ПОВРШИНЕ

Врх пробе (величина је један до неколико атома) и атоми на површини узорка интерагују одређеним силама (нпр. Вандервалсовским) што доводи до промена у положају врха пробе и савијања гредице мери се пиезоелектричним ефектом (сила интеракције, у-оса). Позицију врха током скенирање мери ласер (х-у оса).



#### AFM

Атомске (молекулске) интеракције врха и испитиваног материјала.

Van der Waals и друге врсте међућелијских интеракција



Lennard-Jones-ov потенцијал (VdW) φ(r)= 4ε[(σ/r)<sup>12</sup> - (σ/r)<sup>6</sup>] σ - сударни пречник ε - минимум потенцијалне енергије odbijanje (<sup>12</sup>)

привлачење (6)

Топографска (морфолошка) информација зависи од избора материјала врха и режима рада: -Контактни режим– одбојне силе -Безконтактни – привлачне силе – већи домет

## СЕНЗОР СИЛЕ - ГРЕДИЦА (CANTILEVER)

Монокристал (Si, Si<sub>3</sub>N<sub>4</sub>) Гредица и врх



1-4 µm Димензије врха 2-10nm

Вишезидне угљеничне нанотубе везане за силицијумски врх АФМ микроскопа. У горњем десном углу је слика истог, увећаног врха ротираног за 180 степени у односу на главну слику (bar = 1 µm)



## МОДОВИ СКЕНИРАЊА

# контактни

#### безконтактни



#### Гредица Сила Трење Растојање Оштећења

soft 1-10 nN велико <0.2nm велика hard 0.1-0.01 nN мало ~ 1nm мала

## вибрирајући



hard

**мало** >10nm мала

Полимер латекса







# вибрирајући мод

Вибрација гредице око неке сопствене резонантне фреквенције Промена фреквенције због интеракције узорка и гредице

mplituda

cilovanja

Схематски приказ кретања врха гредице АФМ-а при испрекиданом контактном режиму.

$$k_{eff} = k_0 - dF/dz$$
  
 $f_{eff} = 2\pi (k_{eff} / m)^{1/22}$ 



За осликавање се користе промене у амиплитуди и фази

Главна примена је испитивање материјала Топографија и различите особине

Графит, 2nm х 2nm



IBM logo, 35 атома ксенона



Различите конструкције врха за испитивање различитих особина

# АЕМ И БИОЛОШКИ СИСТЕМИ

Могућност испитивања биолошких система у средини која одговара физиолошким условима и без додавања страних материјала.

Од 'малих' молекула (фосфолипиди) преко протеина, ДНК и субћелијских структура (мембране) до живих ћелија и ткива.

Топографија (структура), али и механичхе, хемијске и функционалне особине укључујући и динамичка испитивања конформационих промена и међумолекулских интеракција.

# ПРОТЕИНИ

Протеин GroES – AFC слика снимљена са нанотубом као врх.

(а) Велика област на слици приказује затворене и отворене конформације са две стране ГроЕС.
(б) Слика веће резолуције приказује субјединице са хептамерском симетријом и централном шупљином што је у доброј сагласности са кристалном структуром (ц).



5 nm

5 nm

#### АFM слиек протеина на подлози од лискуна





Примена: Монослојеви протеина за биосензоре



Сфингомијелински сплавови у ћелијском мембрани. Врхови одговарају алкалној фосфатази која се налази искључиво у сплавовима

## ЋЕЛИЈСКЕ МЕМБРАНЕ

Конформација порина ОтрF (одговоран за транспорт супстанција растворних у води) у мембрани од фосфолипида

Модел, Х-дифракција Rezolucija 0,3 nm AFC

Унутрашња страна



Спољашња страна



Праћење екстракције протеина помоћу AFM-а



Мембрана пре и после Екстракције једног протеина



#### МЕЂУМОЛЕКУЛСКЕ ИНТЕРАКЦИЈЕ ПРОТЕИН-ЛИГАНД

Схематски приказ мерења интеракције између лиганад везаног за врх гредице и рецептора, ковалентно везаног за подлогу.



Врх АФМ микроскопа је функционализован са авидином. Слој биотина је абсобован на врх и засићен авидином. Подлога од агарозе је функционализована са биотином.



## МЕЂУМОЛЕКУЛСКЕ ИНТЕРАКЦИЈЕ АНТИГЕН-АНТИТЕЛО

Интеракције између антигена и антитела имају знатно нижи афинитет и већу специфичност везивања услед стерних ефеката. Примена флексибилних линкера преко којих се за врх АФМ-а везује антиген или антитело.

Gredica NH NHS PEG PDP Lig

Лизозим-подлога Антилизозимска антитела +PEG - врх

АFC топографска слика слојева лизозима АFC антиген-антитело Препознавање – светле зоне





# НУКЛЕОТИДИ И ДНК

Комплементарни хемијски нуклеотиди (по 10 CG и AT парова) су хемијски везани за врх АФМ-а и стаклену подлогу. Када се врх приближи површини стакла, формира се двострука спирала, која се постепено може распрести при померања врха на горе.



# НУКЛЕОТИДИ И ДНК

Динамика транскрипције ДНК снимљена у таппинг режиму под дејством РНКП. (а) Слика комплекса пре додавања нуклеозид три фосфата (NTP) у течну ћелију микроскопа.(б)–(г) Слике добијене у различитим временским периодима након додавања NTP у раствор. На слици дата је мапа коришћеног ДНК темплата са секвенцом која омогућава формирање елонгационог комплекса (1-70)



